

opmærksom på, at vi ønsker at udvikle samarbejdet med Rusland. Det var disse træk, kan man sige, der meget klart kom til udtryk i det mange timers møde, der i går var mellem EU's udenrigsministre og den russiske udenrigsminister.

Peter Skaarup (DF):

Jeg spørger lige angående Europarådet og Rusland, og i den forbindelse vil jeg godt spørge udenrigsministeren, om det er sådan, at regeringen vil træffe en meget hurtig beslutning med hensyn til opfølgningen på parlamentarikerforsamlings beslutning om Rusland og eksklusionen.

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om man ikke mener, det er vigtigt, når der træffes beslutninger i parlamentarikerforsamlinger, at man så også lytter til det og reagerer meget hurtigt. Vi ser jo krænkelse af menneskerettigheder m.v. i Rusland, som det er vigtigt at man hurtigt griber ind over for. I den forbindelse vil jeg godt spørge udenrigsministeren, om regeringen derfor vil sætte sagen på dagsordenen for Det Udenrigspolitiske Nævns møde på fredag, sådan at man også kan konsultere Folketingets partier med hensyn til, hvilken melding regeringen skal komme med.

Jeg er enig med fru Hanne Severinsen i, at det haster med at reagere, og vi kan ikke bare lade vores beslutningsmyndighed være i lommen på EU eller andre nationer. Det er vigtigt, at Danmark reagerer, og at vi har en selvstændig holdning på det her område.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg har med stor glæde informeret Nævnet om, hvad der er sket og om regeringens holdning til det. Jeg kan sige, at regeringen ingen som helst planer har om en hurtig beslutning. Ministerkomiteen træder jo sammen engang i maj måned – så vidt jeg husker, er det den 31. maj – og før den tid vil der ikke, tror jeg, være nogen af ministrene og mine kolleger, der træffer en beslutning om opfølgningen.

Men det gør vi jo bl.a. heller ikke af den meget gode grund, at vi ønsker, at den russiske regering netop skal lytte til kritikken og gøre noget ved den og forhåbentlig gøre det hurtigt og forhåbentlig gøre det, før ministerkomiteen træder sammen.

Per Stig Møller (KF):

Jeg synes, at der er en vis sammenblanding af EU's politik i forhold til Rusland og Europarådet. Når udenrigsministeren siger, at man ikke træffer nogen beslutning, og at det afhænger af, om der kommer politiske forhandlinger, så er det jo rigtigt, at sådan noget skal man sige til Rusland, men Europarådet har jo nogle klare statutter. Der drejer det sig ikke bare om at have en dialog med Rusland – det skal udenrigsministeren sørge for på andre planer – Europarådet har jo sine statutter om, at man skal respektere demokratiet og menneskerettighederne, for hvis det var sådan, at man bare kunne være medlem af Europarådet, så havde man jo ikke startet med 15 lande, så havde man jo startet med fuldt hus.

Rusland blev optaget i 1996 under klar forudsætning af, at de sørgede for fred i Tjetjenien. Man kan jo klart konstatere, at det har der ikke været. Når man så, efter at de har startet krigen og smadret landet, siger til dem, at nu skal der være politiske forhandlinger, så er spørgsmålet jo: Med hvem og om hvad? For i 1996 var man jo enig om, at der skulle være politiske forhandlinger, for at Tjetjenien kunne gå over til selvstændighed, hvis de ville det, inden år 2001.

Så mit spørgsmål til ministeren er: Er ministeren ikke enig i, at der er forskel på den beslutning, EU kan træffe, og den beslutning, Europarådet kan træffe? For det skal se, om man har fulgt reglerne eller man ikke har. Og man har ikke fulgt dem, efter den måde, man har efterlevet aftalen i 1996 på eller ikke efterlevet dem. Der er to forskellige ting her.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det vil jeg gerne medgive – for nu at tale Frank Dahlgaardsk: Sådan er det. Det er to forskellige organisationer med hver deres grundlag og beslutningsprocesser. Det er soleklart, og det giver selvfølgelig en forskel i forløbet her.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne spørge: Hvilke kriterier har ministeren for at følge en beslutning op vedtaget i parlamentarikerforsamlingen? Hvor slem skal Ruslands ageren over for Tjetjenien være, før regeringen vil presse på i ministerrådet for at følge det op, som vi har besluttet i parlamentarikerforsamlingen?